

קוראים לנו לבוא

עלמה יצחקי

ליווי אוצרותי: אבשלום סולימן

תערוכתה החדשה של עלמה יצחקי מתעדת פעולה התפורה לממדיו של העכשיו.

מתכונת הפעולה פשוטה: שני א/נשים (או יותר) ישובים פנים אל פנים משני עבריו של גליון נייר יחיד, ורושמים בו-זמנית זה את דיוקנו של זה. התוצאה היא עבודה בדו-מימד המגדירה כוריאוגרפיה של מפגש, שהות משותפת שאת משכה ואת מידת המתח או הרפיון, הקרבה או הריחוק שלה ניתן לאמוד מאופי הרישום. המשתתפים בפעולה הם חברים, קולגות ותלמידים לשעבר, שהוזמנו לסטודיו של יצחקי למפגש של רישום דיוקן בזוג, ומופיעים בתערוכה כיוצרים-שותפים החתומים על העבודות.

המהלך הזה, שהחל כתרגיל לימודי, נטען במשמעות חדשה עם הופעת המגיפה העולמית בתחילת 2020. הווירוס משמש תזכורת כאובה, אך גם מעוררת, לכך שאנו בעלי גוף. בזמן שנתחים שלמים מהקיום החברתי מותקים למרחב הווירטואלי, הגוף הזה והחליפין שהוא מקיים עם גופים אחרים מופיעים כשארית סוררת, הממרה את כל ניסיונות ההפרדה, המשטור והפיקוח.

במציאות הזאת, *קוראים לנו לבוא* היא ניסוח של תשובה אחת אפשרית לשאלה 'מה (עוד) ניתן לעשות?'. זוהי הצעה פתוחה, להמשיך ולהחזיק במפגש פנים-מול-פנים כעמדה אסתטית, מקצועית, שאינה נפרדת מערכה הפוליטי. היא מציבה במרכז את הז'אנר המסורתי של רישום דיוקן מהתבוננות משום שהוא מחייב את המרחב הפיזי, על חיבוריו הגסים, הלא נזילים: העין מחוברת לפרצוף, שמחובר לגוף, שמחובר ליד, שנעה על הנייר שמונח על שולחן, שמצדו האחר יושב עכשיו מישהו. התערוכה היא הצבה של אוסף המפגשים החד-פעמיים הללו, שהתקיימו במקום וזמן אחר, בחלל של גלריה P8. בנוסף מציגה יצחקי עבודת קיר המשתמשת בדימויים מתוך מפגשי הרישום כבחומרי גלם, באמצעותם היא מתבוננת בתהליך השיתופי מנקודת מבט חדשה.

משתתפי הפרויקט המוצגים בתערוכה:

רוחי בן יעקב	גיא לוי
ג'ניפר בר לב	נטע ליבר שפר
מיכל בראור	גליה הילי פסטרנק
גיל גורן	אפרת קליפשטיין
נטליה זורבובה	לוסיאנה קפלון
טל ירושלמי	אלעד רוזן
תמר לב-און	אלהם רוקני